

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce	CRYTEX, s.r.o. , IČ: 26207672 se sídlem Plzeňská 1270/97, 150 00 Praha 5 zastoupen Ing. P. S., nar. X bytem X
proti žalovanému	Finanční úřad pro hlavní město Prahu , se sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2022, č.j.: 894622/22/2000-11451-106358,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I. Základ sporu

1. Žalobce se dne 2. 8. 2021 obrátil na správce daně se žádostí (zaevidovanou správcem daně pod č.j. 6666742/21/2005-52525-209128), aby mu byly vyplaceny nezákonně zadržované přeplatky na dani z přidané hodnoty za v žádosti uvedená období dle zákona č. 280/2009 Sb. („daňový řád“) v celkové výši 8.715.715,-Kč s tím, že od této částky navrhl odečíst aktuální nedoplatek ke dni úhrady, který byl vyměřen správcem daně jako penále z částky doměřené daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období 1. 1. 2016 až 31. 12. 2016 a ke dni 16. 6. 2021 představoval částku ve výši 7.618,-Kč.
2. Správce daně ve svém vyrozumění č.j.: 78334811/21/2005-52525-209128 ze dne 06. 10. 2021 (dále jen „Vyrozumění“) uvedl: „*Požadavku na vrácení přeplatku na dani: Daň z příjmu právnických osob ve výši 8.715.715,-Kč se nevyhovuje.*“ Proti postupu správce daně v souvislosti s tímto vyrozuměním uplatnil žalobce námitku dle § 159 daňového řádu. Žalovaný o námitce rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
3. Žalobce se žalobou podanou dne 5. 4. 2022 domáhal jednak zrušení shora označeného rozhodnutí o námitce, jednak rozhodnutí, že námitce se vyhovuje a dále vrácení přeplatků u zaplacených nadměrných odpočtů daně z přidané hodnoty v letech 2004 až 2008.
4. Soud nařídil ve věci jednání na den 4. 10. 2023, při kterém soud poučil žalobce s odkazem na ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., o tom, že může žalobou napadené rozhodnutí pouze zrušit, nemůže žádosti žalobce o vrácení přeplatku vyhovět, ani žalovanému uložit povinnost zaplatit určitou částku. Žalobce následně uvedl, že svou žalobu upravuje tak, že nadále požaduje pouze zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce předně namítl, že Vyrozumění je nesrozumitelné a zmatečné: správce daně se zmiňuje pouze o přeplatku na dani (viz výše), neuvádí jaké dani, ale v dalším píše o dani z příjmu právnických osob; v odůvodnění dále sděluje, že žádost (*daňového subjektu*) o vyplacení nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty byla překvalifikována na žádost o vrácení přeplatku (není uvedeno k jaké dani), ale tuto změnu nikterak neodůvodňuje.
6. Žalobce dále uvedl, že dlouhodobě upozorňoval správce daně orgány na nezákonná rozhodnutí způsobená nesprávným úředním postupem správce daně (dle zákona č. 82/1998 Sb.) v záležitosti nezákonně vyměřených platebních výměrů a nevrácení nadměrných odpočtů na DPH, a to v souvislosti s nálezem NSS ČR ze dne 26. 9. 2012, č.j.: 2 Afs 42/2012-30, ve věci žalobce proti Finančnímu ředitelství v Praze. Předmětem rozsudku byly nezákonně vyměřené platební výměry na daně z příjmů, daně z přidané hodnoty, penále a úroků z prodlení od 5. 9. 2005 (dále jen „*rozsudek NSS ve věci žalobce*“).
7. Žalobce má tedy za to, že tyto veškeré daňové výměry neměly být správcem daně vůbec vyměřeny a podle citovaného nálezu NSS ČR měly být zrušeny, když rozsudek ukládá správci daně povinnost vrátit věc k dalšímu řízení. Správce daně však nerespektoval a ignoroval rozhodnutí NSS ČR, a to nejenom tím, že nezrušil daňové výměry a další navazující výměry, ale nadále vydával další platební výměry a dokonce zahájil exekuční řízení.
8. Z rozsudku NSS ve věci žalobce totiž vyplývá, že správce daně postupoval nezákonně, neboť: „*Doručení platebních výměrů na daň z přidané hodnoty a na daň z příjmů za uvedená*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zdaňovací období (od 5.9.2005) fikcí podle § 77 odst. 5 daňového řádu nebylo účinné.“ NSS ČR tak potvrdil, že všechny dodatečné daňové výměry na daně z příjmů, daně z přidané hodnoty, penále a úroky k těmto nesprávně vyměřeným daním správcem daně od tohoto data byly vyměřeny nezákonně, a tudíž neměly a ani nemají právní účinnost.

9. Vydání těchto platebních výměrů v souvislosti s předmětným rozsudkem NSS mělo být zrušeno v důsledku nesprávného jednání správce daně (§ 254 zák. č. 280/2009 Sb., „daňový řád“). Zároveň měly být správcem daně zrušené veškeré ostatní nezákonně vydané platební příkazy.
10. Žalobce dále zdůraznil, že se ve Vyrozumění uvádí, že *„za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2004 byl uznán nadměrný odpočet dle podaného daňového přiznání ve výši 466.702,-Kč, tento odpočet byl použit na úhradu nedoplatků na DPH“*. Z výše uvedeného je však zřejmé, že daňový subjekt neměl žádné nedoplatky na DPH, takže úhrada neexistujícího dluhu nebyla a není v souladu se zákonem.
11. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením správce daně, uvedeným ve Vyrozumění o tom, že *„Za zdaňovací období únor 2008 nebylo daňové přiznání podáno“*. Přiznání k dani z přidané hodnoty za únor 2008 bylo podáno doporučeně s dodejkou na podací poště 110 06 Praha 6 dne 5. 3. 2008 podací číslo 12 426 a bylo doručeno adresátovi: Finančnímu úřadu v Říčanech u Prahy dne 26. 3. 2008. Žalobce upozorňoval svými podáními, např. ze dne 1. 2. 2012 a 30. 3. 2012, na nevrácení nadměrného odpočtu za únor roku 2008 i Finanční úřad pro Prahu 5.
12. Nevrácením požadovaných odpočtů ve výši 8.715.715,-Kč na daních z přidané hodnoty vznikla žalobci finanční újma, a to v důsledku nezákonných rozhodnutí a v důsledku nesprávného úředního postupu (zákon č. 82/1998 Sb.) správce daně. Správce daně navíc požadoval, aby daňový subjekt uhradil neexistující „dlužnou“ částku v celkové výši 31.961.202,68 Kč, kterou správce daně nesprávně stanovil svými nezákonně vydávanými platebními výměry (viz sdělení správce daně č.j.: 184539/19/2005-53524-104913 ze dne 14. 1. 2019).
13. Žalobce dále uvedl, že správce daně žádosti o vrácení přeplatků vyhověl svým rozhodnutím č.j.: 5543447/19/2005-53524-104913 doručeným do datové schránky žalobce dne 4. 7. 2021, kterým platební výměry zrušil a potvrdil, že na stavu osobního daňového účtu spol. CRYTEX, s.r.o. zůstal pouze nedoplatek ve výši 7.618,-Kč.
14. Žalobce rovněž upozornil na skutečnosti, že platební výměry nevyměřil správce daně v souladu se zákonem: je v nich uvedeno pouze to, že byly vyměřeny podle § 46 odst. 4 zák. č. 337/1992 Sb. Platební výměry tedy neobsahují odvolání na relevantně příslušná ustanovení zákona o správě daní a poplatků č. 337/1992 Sb.; citovaný § 46 odst. 4 odkazuje pouze na formu splnění daňové povinnosti a nikoli na fakt, že předmětný platební výměr v plném rozsahu nahrazuje původně podané přiznání k dani z přidané hodnoty. Nejasnosti tudíž spočívají v tom, že nebyly zrušeny původní daňové výměry. Z logiky věci potom dle žalobce vyplývá, že pokud byly takto vydány neplatné platební příkazy (které navíc v roce 2012 zrušil NSS) a doposud nebylo obnoveno žádné další daňové řízení v předmětné věci, jsou v daňovém řízení relevantní původně podaná přiznání k dani z přidané hodnoty.
15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že svou argumentaci týkající se údajné nezákonnosti vyměření DPH žalobce opírá o rozsudek NSS č.j. 2 Afs 42/2012- ze dne 26. 9. 2012. Předmětem rozhodování byla v daném případě kasační stížnost žalobce, kterou se domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 11 Af 71/2011-161 ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. 4. 2012. Uvedeným rozsudkem byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 26. 10. 2009 o zamítnutí odvolání proti platebním výměrům na úroky z prodlení úhrady DPH za zdaňovací období prosinec 2006 až květen 2007, srpen, říjen a prosinec 2007 a proti platebnímu výměru na úrok z prodlení úhrady DPPO za zdaňovací období 2006.

16. Zásadní otázkou řešenou v tomto rozsudku NSS byla otázka existence či neexistence jeho zastoupení v době doručování platebních výměrů na úrok z prodlení, které byly předmětem žaloby podané k Městskému soudu v Praze. NSS podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil kasační stížností napadený rozsudek městského soudu, věc mu však nevrátil k dalšímu řízení, neboť podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. současně zrušil jak žalobou napadená rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, tak i žalobou dotčené platební výměry na úroky z prodlení vydané Finančním úřadem v Říčanech.
17. Předmětem sporu, a tudíž předmětem rozhodování Městského soudu v Praze, resp. následně NSS, byly platební výměry na úrok z prodlení, nikoli platební výměry na daň. Z uvedeného důvodu nelze akceptovat argumentaci žalobce, že rozsudkem NSS č.j. 2 Afs 42/2012 ze dne 26. 9. 2012 byla konstatována nezákonnost všech platebních výměrů na DPH, DPPO, penále a úroky z prodlení vydaných od 5. 9. 2005. Žalovaný dále připomenul, že předmětný rozsudek NSS se v případě DPH týkal pouze 9 z 30 zdaňovacích období, u nichž se žalobce domáhá vyplacení nadměrných odpočtů. Závěry rozsudku bezpochyby nelze paušálně uplatňovat na všechna zdaňovací období uváděná žalobcem.
18. Proti platebním výměrům na daň nebylo ze strany žalobce podáno odvolání ani případná následná žaloba (vyjma zdaňovacích období duben a květen 2008, u nichž však bylo řízení o žalobě zastaveno usnesením Městského soudu v Praze č.j. 7 Af 7/2010-69 pro nezaplacení soudního poplatku). Z pohledu žalovaného se tedy v případě žalobcem namítaných platebních výměrů na DPH jedná o zákonná a pravomocná rozhodnutí. Požadavek žalobce na vrácení nadměrných odpočtů za 30 zdaňovacích období specifikovaných výše je neoprávněný. V kontextu shora uvedeného je irelevantní rovněž námitka žalobce, že správce daně na základě rozsudku NSS nezahájil řízení, v jehož rámci by byla daňová povinnost na DPH nově stanovena.
19. Pokud jde o námitku žalobce týkající se nesrozumitelnosti Vyrozumění způsobené tím, že správce daně v rámci jeho textace před částí „Odůvodnění“ uvedl „Daň z příjmu právnických osob“ místo „Daň z přidané hodnoty“, tato byla žalovaným shledána oprávněnou. Jak již bylo uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí o námitce č.j. 894622/22/2000-11451-106358 ze dne 8. 2. 2022, jednalo se v daném případě o chybu v psaní ze strany správce daně. Z uvedeného důvodu bylo námitce podané žalobcem částečně vyhověno a popsané pochybení napraveno. Z celkové textace Vyrozumění bylo zřejmé, že předmětem posuzování správce daně byla existence žalobcem tvrzeného přeplatku na DPH, nikoli na DPPO.
20. Dne 22. 6. 2021 vydal správce daně pod č.j. 5543447/21/2005-52525-209128 potvrzení o stavu osobního daňového účtu (dále jen „ODÚ“), v jehož rámci byl žalobce informován o nulových zůstatcích na ODÚ DPH, správních poplatků a příslušenství daní a dále o nedoplatku ve výši 7.618,- Kč na ODÚ DPPO (doručeno dne 2. 7. 2021). Tvrzení žalobce, že jeho požadavku na zrušení všech neoprávněně vyměřených dodatečných platebních výměrů na DPPO a DPH, včetně platebních výměrů na daňové penále a úroky z prodlení, vydaných po datu 5. 9. 2005, bylo správcem daně vyhověno, nelze akceptovat. V daném případě je zřejmé, že žalobce zcela účelově zaměňuje potvrzení o stavu osobního daňového účtu vystavené dle ust. § 151 odst. 1 daňového řádu s údajným rozhodnutím, jímž mu měly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

být zrušeny vyměřené daňové povinnosti. Žalobce si musí být nepochybně vědom toho, že důvodem nulových částek na potvrzení o stavu osobního daňového účtu č.j. 5543447/21/2005-52525-209128 je prekluze dotčených daňových povinností, nikoli jejich zrušení správcem daně v důsledku akceptace námitek opakovaně vznášených žalobcem, viz úřední záznamy o uplynutí prekluzivní lhůty pro placení daně, jejichž kopie byly předány zplnomocněnému zástupci žalobce Ing. Petru Skuhravému, a to při jednání konaném v sídle správce daně dne 11. 11. 2021 (viz protokol č.j. 857302/21/2005-52525-209128).

21. Výsledkem vyměřovacího řízení na DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2004 byl nadměrný odpočet ve výši 466.702,- Kč (platební výměr č.j. 738/07/059912/1119 ze dne 4.1.2007 nabyt právní moci dne 6. 4. 2007). Vzhledem k tomu, že ze strany žalobce nedošlo k včasné úhradě splatných daňových povinností, vznikl na jeho osobním daňovém účtu nedoplatek. Za dané situace tak byl nadměrný odpočet vyměřený za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2004 zcela v souladu se zákonem použit na úhradu nedoplatku evidovaného u žalobce. Proto nelze akceptovat námitku, že žalobce žádné nedoplatky neměl, a tudíž se údajně mělo jednat o úhradu neexistujícího dluhu.
22. Co se týče daňového přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2008, v administrativním informačním systému správce daně není obsažen žádný záznam o písemnosti žalobce doručené dne 26. 3. 2008. Vzhledem ke skutečnosti, že Finanční úřad v Říčanech neevidoval daňové přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2008, vystavil pod č.j. 61632/08/059912/1119 výzvu k jeho podání. Jelikož žalobce na tuto výzvu nereagoval, byla daňová povinnost za předmětné zdaňovací období vyměřena dle pomůcek (§ 44 ZSDP), o čemž byl žalobce zpraven platebním výměrem č.j. 92673/08/059912/1119 ze dne 6. 8. 2008, který nabyt právní moci dne 21. 11. 2008 (vyměřena daňová povinnost 0,- Kč). V daném případě lze konstatovat, že žalobce měl možnost reagovat jak na výzvu k podání daňového přiznání, tak i na samotný platební výměr, nicméně neučinil tak. Dne 25. 2. 2011 podal žalobce návrh na zahájení řízení ve věci zaplacení nevráceného nadměrného odpočtu za zdaňovací období únor 2008. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. 58 Co 40/2012-12 bylo řízení zastaveno s tím, že věc se postupuje Finančnímu úřadu v Říčanech jakožto příslušnému správnímu orgánu. Finanční úřad v Říčanech v dané věci vydal pod č.j. 362844/12/005512104913 rozhodnutí o přeplatku (z důvodu neexistence vratitelného přeplatku nebylo žádosti vyhověno). Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu č.j. 14765/12-150-100146 zamítnuto.
23. Žalovaný dále uvedl, že ve věci žádosti žalobce o vrácení přeplatku bylo rozhodováno opakovaně – viz též rozhodnutí správce daně o přeplatku č.j. 1248008/13/2005-24907-104913 ze dne 18. 3. 2013 včetně následného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 19466/13/5000-14303-701296 ze dne 28. 7. 2014, jímž bylo rozhodnutí prvostupňového správce daně potvrzeno.
24. Pokud žalobce namítá, že v platebních výměrech je uvedeno pouze to, že byly vyměřeny dle ust. § 46 odst. 4 ZSDP, které však odkazuje pouze na formu splnění daňové povinnosti, nikoli na fakt, že předmětný platební výměr v plném rozsahu nahrazuje původně podané přiznání k DPH, dle § 46 odst. 4 ZSDP o stanoveném základu daně a vyměřené dani vyrozumí správce daně daňový subjekt platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, a takto vyměřenou daň současně předepíše. Je-li takto vyměřená daň vyšší než daň vypočtená daňovým subjektem v daňovém přiznání či hlášení, je rozdíl splatný do třiceti dnů ode dne doručení rozhodnutí o vyměření

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

daně. V daném případě uvedení citovaného ustanovení ve výrokové části rozhodnutí o vyměření daně bylo zcela v souladu se zákonem. Za stávajícího stavu řízení lze námitku žalobce hodnotit nejen jako irelevantní, nýbrž také jako ryze účelovou. Žalobce navíc žádným způsobem nekonkretizuje rozhodnutí, jichž se má jeho námitka týkat. Jak již bylo konstatováno shora, z dostupného spisového materiálu a evidencí vedených správcem daně nevyplývá, že by se jakýmkoli způsobem v minulosti domáhal nápravy jím tvrzené nezákonnosti blíže nespecifikovaných platebních výměrů.

25. Jak je patrné ze spisu, totožný nárok na náhradu škody dle ZOŠ uplatnil žalobce opakovaně, a to v letech 2013 a 2021. Základ uplatněných nároků tvořily v obou případech nevyplacené nadměrné odpočty v celkové výši 8.715.715,- Kč, přičemž v roce 2021 byl žalobcem navíc požadován úrok z neoprávněného jednání správce daně v částce 75.577.105,- Kč. Veškeré své požadavky žalobce odůvodňoval odkazem na rozsudek NSS ve věci žalobce. V obou případech byly žalobcem uplatňované nároky Ministerstvem financí zamítnuty pro nesplnění zákonných podmínek pro přiznání náhrady škody. Rozhodující orgán v daném případě dospěl k závěru, že platební výměry na DPH nebyly pro svou nezákonnost zrušeny nebo změněny, tj. ve věci nebylo vydáno nezákonné rozhodnutí dle § 8 zák. č. 82/1998 Sb.
26. V kontextu shora uvedeného je pak argumentace žalobce týkající se „platnosti“ daňových přiznání podávaných v letech 2005 až 2009, včetně „platnosti“ požadavku na vyplacení příslušných nadměrných odpočtů, právně irelevantní. Totéž platí o požadavku žalobce na vyplacení nadměrného odpočtu za 4. čtvrtletí 2004 a za zdaňovací období únor 2008, jakož i o požadavku na zahájení nového řízení ve věci vyměření DPH.
27. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval svým podáním ze dne 14. 9. 2023, ve kterém kromě shora uvedeného zdůraznil, že nároky žalobce na vrácení příslušných nadměrných odpočtů na DPH nejsou promlčené a pokud jsou platební výměry zrušené prekluzí, šetření ohledně podaných přiznání k DPH nebylo doposud skončené. Žalobce proto předkládá soudu daňová

přiznání za předmětná období a celní deklarace, kterými dokazuje skutečný vývoz a jeho nárok na odpočet.

III.

Posouzení žaloby

28. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny zákonem požadované formální náležitosti. Přistoupil tedy k jejímu věcnému projednání. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž je přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Žaloba není důvodná.
29. Co se týče námitek ohledně nesrozumitelnosti a zmatečnosti Vyrozumění, soud uvádí, že tato není důvodná. Ve Vyrozumění je sice uvedené, že se jedná o přeplatky na dani z příjmu, jedná se však o zjevnou chybu v psaní, jelikož z odůvodnění Vyrozumění vyplývá, že se jedná o DPH. Rozhodnutím žalovaného bylo rovněž námitce v tomto směru vyhověno a Vyrozumění bylo v tomto směru změněno. Rovněž bylo v žalobou napadeném rozhodnutí srozumitelně vysvětleno, proč byla žádost o vyplacení nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty překvalifikována na žádost o vrácení přeplatku. Soud s tímto vysvětlením žalovaného zcela souhlasí a v podrobnostech na něj odkazuje. Dle konstantní judikatury

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

NSS tvoří prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání jeden celek a v odvolacím řízení tak je možné odůvodnění prvostupňového rozhodnutí doplnit. (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7 Afs 36/2008-134 ze dne 16. 12. 2009).

30. Žaloba je postavená na přesvědčení žalobce, že s ohledem na názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012-30, č.j.: 2 Afs 42/2012, že v předmětné věci nedošlo k doručení předmětných platebních výměrů, jsou i další platební výměry doručované v té době neplatně doručené a tudíž nezákonné.
31. Soud k tomu uvádí, že s ohledem na právní názor ve shora uvedené věci, má zřejmě žalobce pravdu a i ostatní platební výměry doručované žalobci, pokud byly doručovány za stejných okolností, byly zřejmě z tohoto důvodu neplatně doručeny. Nicméně tato skutečnost nezpůsobuje bez dalšího nezákonnost těchto platebních výměrů. Obecně totiž v právním systému ČR funguje tzv. presumpce zákonnosti pravomocných rozhodnutí. Každé rozhodnutí, které nebylo napadeno opravným prostředkem, je považováno za zákonné a tedy i závazné jak pro účastníka tak pro všechny správní orgány, viz ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, až do doby, kdy je zrušeno odvolacím správním orgánem nebo správním soudem. Pokud tedy nebyly předmětné platební výměry napadeny opravným prostředkem, a následně případně správní žalobou, nelze je bez dalšího považovat za nezákonné, a to ani za předpokladu, že by na ně bylo možné vztáhnout závěry NSS vyjádřené v tomto rozsudku. Žalobce netvrdí ani neprokazuje, že by platební výměry vztahující se k obdobím, za které požaduje vrácení přeplatků resp. nadměrných odpočtů, napadl opravným prostředkem.
32. Pokud žalobce odkazoval na zákon č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, soud upozorňuje, že v ust. § 8 odst. 1 tohoto zákona se také uvádí, že *nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem*. I toto ustanovení je obrazem shora popsané právní zásady presumpce správnosti a zákonnosti pravomocného rozhodnutí správního orgánu.
33. Co se týče shora uvedeného rozsudku NSS ve věci žalobce, který platební výměry, které byly předmětem tohoto soudního řízení, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, soud zdůrazňuje, že zrušeny byly jenom platební výměry týkající se úroků z prodlení s úhradou DPH za období prosinec 2006 až květen 2007, srpen, říjen a prosinec 2007 a úroky z prodlení úhrady DPPO za zdaňovací období 2006. Pouze tyto daňové povinnosti byly tedy nadále předmětem řízení u správního orgánu, a žalovaný měl povinnost pokračovat v řízení pouze ohledně daňových období a daňových povinností, které byly předmětem tohoto sporu, nikoliv ohledně všech platebních výměrů vydaných ve věci žalobce. Žalovanému ani finančnímu úřadu tak nevznikla na základě tohoto rozsudku NSS povinnost zahájit řízení ohledně jiných daňových povinností za jiná období.
34. Soud nad rámec shora uvedeného dále doplňuje, že nedostatek účinného doručení by sice mohl být důvodem pro zrušení předmětných platebních výměrů a vrácení věci finančnímu úřadu k dalšímu řízení, automaticky však ještě neznamená, že jsou tyto platební výměry i věcně nesprávné.
35. Co se týče tvrzení žalobce, že správce daně žádosti vyhověl svým rozhodnutím č.j.: 5543447/19/2005-53524-104913 doručeným do datové schránky žalobce dne 4. 7. 2021, kterým platební výměry zrušil a potvrdil, že na stavu osobního daňového účtu spol. Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

CRYTEX, s.r.o. zůstal pouze nedoplatek ve výši 7.618,-Kč, soud uvádí, že tento závěr žalobce rovněž není správný. Z potvrzení o stavu osobního daňového účtu ze dne 21. 6. 2021, č.j. 5543447/21/2005-52525-209128, pouze vyplývá, že na jeho osobním daňovém účtu k DPH je nulový zůstatek oproti sdělení č.j.: 184539/19/2005-53524-104913 ze dne 14. 1. 2019, které vykazovalo daňový nedoplatek na DPH ve výši cca 22 milionů. Tato změna je patrná z úředního záznamu o uplynutí prekluzivní lhůty pro placení daně ze dne 27. 7. 2020, ze kterého vyplývá, že nedoplatek ve výši 19 662 066,21 Kč (za období od 12. 1. 2007 do 29. 11. 2013) byl odepsán z důvodu prekluze ke dni 18. 7. 2020. Potvrzení ze dne 21. 6. 2021 proto rozhodně nemůže být potvrzením toho, že platební výměry byly zrušené nebo jsou finančním úřadem považovány za nezákonné, jelikož nedošlo k jejich zrušení.

36. Soud zdůrazňuje, že základní žalobní argumentace, od které se odvíjí další žalobní námitky, je nesprávná.
37. Soud proto neshledal důvodnými ani žalobní námitky týkající se období února 2008 a 4. čtvrtletí 2004. Skutečnost, zda bylo daňové přiznání za období 2/2008 doručeno nebo nikoliv nemůže na závěrech předmětného vyrozumění resp. napadeného rozhodnutí ničeho změnit, jelikož za toto období byl vydán platební výměr, který nebyl napaden opravným prostředkem. Takže na základě žalobcem uváděných skutečností nelze dovodit vznik přeplatku. To samé platí o přiznání nadměrného odpočtu za 4. čtvrtletí 2004, které bylo započteno na další daňové povinnosti. Vzhledem k závěru, že platební výměry na základě žalobcem tvrzených skutečností nezákonné nejsou, a daňový dluh z tohoto důvodu žalobci nezanikl, nelze souhlasit s argumentací žalobce, že nadměrný odpočet nebylo možné na tyto dluhy započíst a bylo jej nutné žalobci vrátit.
38. Co se týče námitek, že předmětné platební výměry nevyměřil správce daně v souladu se zákonem, soud upozorňuje, že předmětem tohoto soudního řízení nejsou platební výměry, ale jen a pouze shora označené rozhodnutí žalovaného o námitkách žalobce a jemu předcházející Vyrozumění.
39. Soud pouze pro úplnost uvádí, že prekludován dle ust. § 160 daňového řádu, dle kterého *daň nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let*, byl pouze nárok správce daně na vybrání a vymáhání nedoplatku, to však neznamená, že předmětné platební výměry byly zrušené.
40. Soud proto považuje i další námitky směřující do platebních výměrů za nedůvodné a žalobcem navržené důkazy (přiznání k dani z přidané hodnoty a celní deklarace) neprováděl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žalobní námitky důvodnými, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. dle úspěchu ve věci. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, však nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti, proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. října 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.